

Sportingtävlingens svårighetgrad, en skriftserie i tre delar om banläggningens kärna

av Bertil Ekberg

Avsikten med hela denna skriftserie är att den ska kunna fungera som ett referensverk inom området, för de intresserade. Serien har sammantaget en ganska omfattande textmassa, och det är ett av skälen till att hela denna skrift är uppdelad i serie om 3 delar med flera avsnitt.

Ett annat skäl är att delarna är ganska olika i sin karaktär.

- *Del 1 är översiktlig, och introducerar tankar från banläggare av sportingtävlingar i världsklass.*
- ***Del 2 är specifikt orienterad runt Mälarcupens ESP-tävlingar.***
- *Del 3 är grundläggande, resonerande och mycket detaljerad kring sportingtävlingarnas fundamenta.*

Del 2 behandlar svårighetsgrader och banläggning i Mälarcupen, och har två separata avsnitt som publiceras var för sig.

Del 2, avsnitt 1 – detta dokument - En analys av svårighetsgraden i Mälarcupen.

Utifrån tillgänglig tävlingsstatistik analyseras olika målgruppers möjliga upplevelser av den gångna säsongens tävlingar (2023/24). Här betraktas de deltagande skyttarnas resultat, och analyser görs av hur svårighetsgraderna i tävlingarna kan uppfattas av dessa skyttar.

- *En övergripande analys av Mälarcupens svårighetsgrad*
- *Hur upplevs svårighetsgraden av C- klassen?*
- *Hur upplevs svårighetsgraden av tävlingsskyttarna - AA/A/B-klass*
- *Sammanfattning av Mälarcupens uppfattade svårighetsgrad*

Del 2, avsnitt 2 – ett kommande dokument - Tips till banläggningen i Mälarcupen.

Ett mer konkret och handgripligt avsnitt, som innehåller praktiska tips och tänkvärda förslag kring banläggningen i Mälarcupen.

- *Allmänt om banläggning i Mälarcupen*
- *Tips och råd vid planering av sportingtävlingar i Mälarcupen*
- *Tävlingsförberedelser – förslag på en liten checklista*
- *Kritiken från skyttarna*
- *Slutord, del 2*

Del 2, avsnitt 1

En analys av svårighetsgraden i Mälarcupen

Version 1.0, 24-12-01

Innehåll

Del 2, avsnitt 1

1 Introduktion

1.1 Att balansera svårighetsgraden är önskvärt, men svårt 5

2 En övergripande analys av Mälarcupens svårighetsgrad 6

2.1 En kort översikt av klasserna - antalet starter per klass 6

2.2 De nya skyttarna, vilka är de och var finns de? 6

2.3 Hur upplevs svårighetsgraden generellt i Mälarcupen? 7

3 Hur upplevs svårighetsgraden av C-klassen?..... 9

3.1 Vilka är det som ingår i den gruppen? 9

3.2 En uppdelning av C-klassen i under- och subgrupper..... 9

3.2.1 Mycket rutinerade C-skyttar 10

3.2.2 Mindre rutinerade C-skyttar 11

3.2.3 Helt orutinerade skyttar..... 11

3.3 Några slutsatser om C-klassen: 12

4 Hur upplevs svårighetsgraden av tävlingsskyttarna - AA/A/B-klass..... 14

4.1 Vilka är det som ingår i den gruppen? 14

4.2 Den upplevda svårighetsgraden för Tävlingsskyttarna 15

4.3 Några slutsatser om gruppen AA/A/B-klass: 18

5 Sammanfattning av Mälarcupens uppfattade svårighetsgrad..... 19

5.1 Skyttarna i Mälarcupen kan delas i två stora grupper. 20

5.2 Möjliga slutsatser av tävlingarna svårighetsgrad i Mälarcupen 22

1 Introduktion

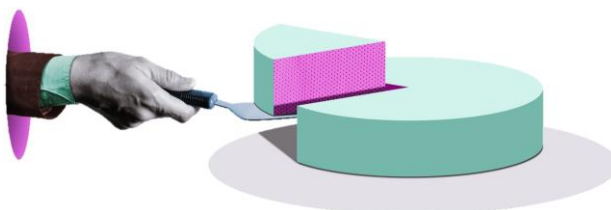

Om detta dokument - "En analys av svårighetsgraden i Mälarcupen"

Detta dokument riktar sig till den som vill förstå lite mer om hur svårighetsgrader i Mälarcupen kan uppfattas av skyttarna i de olika klasserna. Analysen baseras på inrapporterade resultat från de 16 tävlingar Mälarcupen arrangerade under säsongen 2024. dvs tävlingarna från den 2023-10-22 i Uppsala till finalen den 2024-08-04 i Vingåker.

Inga slutsatser i dokumentet är baserade på subjektiva omdömen från skyttar, utan allt baseras på ren statistik. Man ska dock vara klar över att all statistik kan selekteras och grupperas på många olika sätt. Ansatserna och utgångspunkterna till analyserna i detta dokument kan därför alldeles självklart diskuteras, vilket förstås även gäller för de dragna slutsatserna.

Dokumentet avser därför inte att ha tolkningsföreträde i något avseende. Önskan är bara att det ska fungera som ett underlag för att stötta läsarens tankar, och därmed stimulera denne till egna funderingar och slutsatser.

*Statistik kan väljas ut och serveras på många sätt.
Därför bör betraktaren alltid ha en vaksamhet
gentemot gjorda urval och dragna slutsatser.*

Om Mälarcupen

Det finns inga kommersiella intressen bakom Mälarcupens idé. Mälarcupen är helt och hållet grundad på ideellt arbete. Alla sponsorbidrag går direkt, och rakt ut till skyttarna i form av prisbord och utlottning. Deltagaravgiften baseras helt på en självkostnad för duvor, prisbord mm. Trots signifikanta prisökningar i omvärlden har Mälarcupens avgifter legat helt still de senaste åren, och gör så fortfarande. Grundidén är att skapa ett stort och bra utbud av ekonomiskt överkomliga tävlingstillfällen för alla intresserade skyttar.

Det är tävlingar som arrangeras - av skyttar - för skyttar som vill ha bra och trevliga tävlingar till självkostnadspris.

Det betyder att allt arbete görs helt ideellt, i syfte att skapa goda tränings- och tävlings-tillfällen för alla som är intresserade av sporten.

Och det är inget litet arbete som görs. Det blir många nedlagda timmar, dagar och ibland veckor totalt. Det är inte bara banbyggnad som tar tid, det finns mycket annat som kräver tid av klubbarnas medlemmar. Några exempel på det är tävlingsadministration och kök.

Inte en enda krona av anmälningsavgiften går till att betala någon för utfört arbete. Inte ens milpengar för bilkostnaderna fram och tillbaka till banan betalas ut till någon. Ekonomiskt är det en ren förlustaffär för alla de inblandade som arbetar med att göra en tävling.

Förutsättningarna att arrangera och genomföra en sportingtävling i Sverige skiljer sig alltså radikalt från de premisser som världens bästa banläggare har, och som beskrivs i Del 1 i denna skriftserie.

Man måste också förstå att det inte går att göra en helt perfekt tävling, det finns alltid saker som kunde gjorts bättre. Speciellt med de mycket begränsade resurser som de svenska klubbarna har. Det man ska vara övertygad om, är att tävlingsarrangörerna och klubbmedlemmarna har gjort sitt allra bästa för att åstadkomma en trevlig och bra tävling som är rolig, lagom utmanande och intressant för alla deltagare.

Skänk därför alltid en tacksamhetens tanke när du deltar i en tävling till banläggare och banläggningsteam, de andra hjälpsamma klubbmedlemmarna och de många anhöriga som offerar mycket av sin dyrbara fritid för att du ska få en rolig stund på skjutbanan.

1.1 Att balansera svårighetsgraden är önskvärt, men svårt

I första delen i denna skriftserie diskuterades att det nog kan anses vara en bra idé att försöka göra sportingtävlingarnas svårighetsgrad i nivå med deltagarnas förväntningar, så att skyttarna faktiskt tycker att skyttet är roligt och intressant.

Men den nivån av svårighetsgrad kan vara svår för banläggaren att lägga sig på. Åsikterna om vilka förväntningar som ska mötas är flera.

Det finns de som förespråkar att tävlingarna ska göras betydligt svårare och utvecklande för de mer avancerade och erfarna skyttarna, samtidigt som det finns andra som anser att tävlingarna bör bli lättare för att attrahera fler skyttar som inte normalt tävlar. Avsikten då är att söka bredda skyttet till nya generationer eller grupper.

En lämplig svårighetsgrad på tävlingen kan vara svår för banläggare att lägga sig på.

Man behöver förstå, att lägga en bana som passar alla dessa potentiella målgrupper helt perfekt, är hart när omöjligt. Att lägga en bana som är intressant och rolig för de flesta, och har en lagom svårighetsgrad för alla är en oerhört svår konst. Det är ofta en mycket tunn linje mellan vad som anses vara en mycket bra bana, och en bana som anses vara alldeles för svår eller för lätt.

Att en VM-tävling och en mer lokal tävling inte ska ha samma svårighetsgrad, det kan nog alla vara överens om. Sedan blir det svårare...

När en svensk klubb lägger en bana så kan det hända att det kommer kommentarer från någon belackare som anser sig veta hur en sportingbana ska vara, när den är perfekt. En sådan tävling har man själv skjutit en gång i tiden, och då hade man också ett mycket bra tävlingsresultat. Den senaste tävlingen var dock miserabelt lätt/svår/felaktig/ eller hade för många trap/bågar/raka/skeetduvor på för korta/långa håll (stryk bort det som inte passar). Mer om detta under kapitlet "Kritik från skyttarna" i avsnitt 2.

Man ska också vara klar över att när svenska skyttar hänvisar till att i England är "duvorna jättesvåra och på mycket längre håll" så refererar man till de tävlingar man rest över till England för att delta i. Då har man ofta deltagit i engelska Masters, dvs sådana tävlingar dit internationella elitskyttar reser. De motsvarar mindre än 1% av alla CPSA:s ESP-tävlingar.

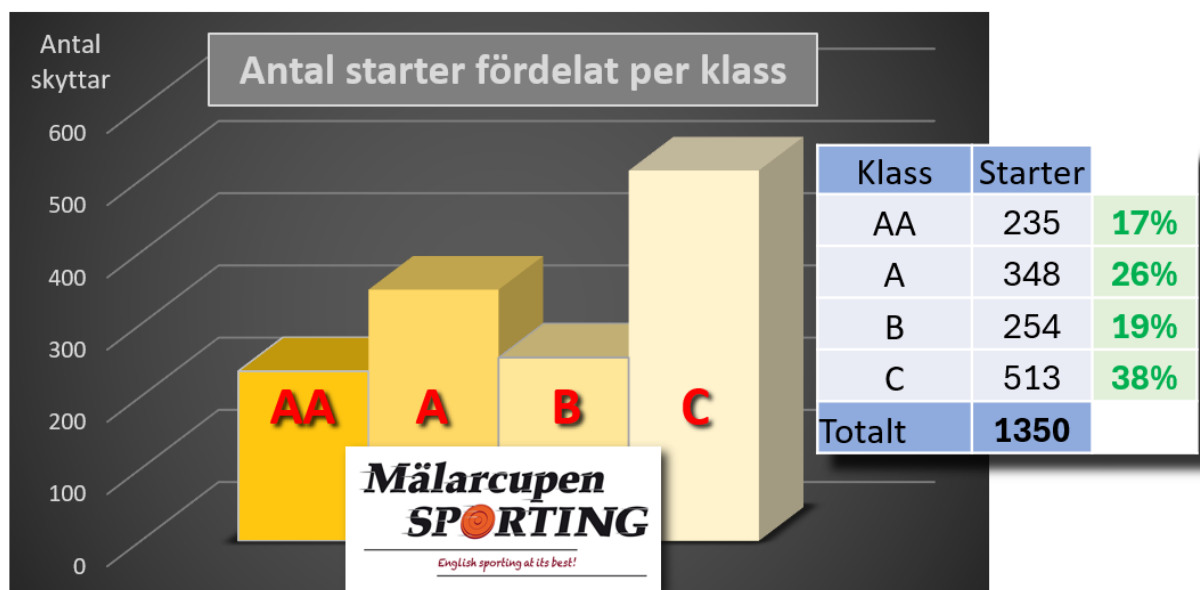
I verkligheten är 99% av CPSA:s sportingtävlingars svårighetsgrad i paritet med Mälarcupens ESP-tävlingar.

2 En övergripande analys av Mälarcupens svårighetsgrad

- utifrån genomförda tävlingar under säsongen 2023/24

2.1 En kort översikt av klasserna - antalet starter per klass

Vi börjar denna analys med att utifrån klassindelningen försöka förstå vilka som deltar och hur många de är. Senare i detta avsnitt görs det försök att analysera svårighetsgraden för skyttarna, med några olika ansatser och för ändamålet framtagna modeller.

Det startade 1350 skyttar i Mälarcupens tävlingar förra säsongen 2023/24.

De fördelades i klasserna AA – C enligt tabellen.

Då ser man, inte särskilt förvånande, att C-klassen är den absolut största klassen.

2.2 De nya skyttarna, vilka är de och var finns de?

En mycket tydligt uttalad ambition från Mälarcupens ledning, är att försöka attrahera nya skyttar. I det ingår en mycket stark strävan att bredda deltagandet, så att ännu fler damer och juniorer deltar på tävlingarna. Medelåldern bland tävlingsdeltagarna är i dagläget ganska hög och att nya skyttar rekryteras kontinuerligt är helt avgörande för sportens fortlevnad i stort, och på sikt.

Man kan nog med goda skäl anta att det är i C- klassen som dessa nya skyttar finns. Kanske kommer dessa från att ha provat JägarDuvan och tyckt att sporting verkar roligt. Sedan har dessa kanske börjat som olicensierade Prova-På-skyttar i Mälarcupen, och senare bestämt sig för att ta SvSF:s Skyttekort och betala licensavgift.

Då kan den riktiga karriären som tävlingsskytt börja. Men fortfarande så finns troligen flera konkurrerande intressen hos den nya skytten, och att delta i en Mälarcupstävling kostar en hel

del. Tävlingsavgifter, patroner och resandet kan tillsammans bli en anseelig summa för en ung skytt, om inte full sponsring hemifrån finns. Uteblir resultaten på tävlingarna, så kan andra prioriteringar snabbt göra sig påkallade.

I C-klassen så ingår alltså antagligen de grupper av skyttar som Mälarcupen verkligen vill dra till sig. Det är nog i denna klass som alla de efterlängtningsvärda flick- och pojkjuniorerna och många av de nya damerna startar i.

För all del. Det finns säkert även ett antal unga män som just börjat tävla, i gruppen.

För Mälarcupen är det viktigt att uppmuntra alla dessa nya skyttar och få dem att fortsätta att tävla. Det är också troligen här de nya generationerna av skyttar och banläggare finns, dvs de som förhoppningsvis på sikt kommer bli permanent tävlande skyttar, och som senare ska ta över arrangerandet av sportingtävlingarna i Mälarcupens regi.

C-klassen står också för den största delen av de arrangerande klubbarnas intäkter, av alla klasser. Även om Mälarcupen är ideellt baserad, så är deltagandet och intäkterna viktiga för klubbarnas kostnadstäckning av redan gjorda inköp, t ex lerduvor och matvaror.

Allt detta sammantaget borde nog betyda att C-klassen ska vara en mycket viktig klass för Mälarcupen.

När det diskuteras banläggning i Mälarcupen så borde dessa gruppers upplevelser av svårighetsgraden vara mycket viktiga att väga in. Därför kommer C-klassen studeras ytterligare och i mer detalj analyseras. Det görs under kapitel 3 i detta dokument.

2.3 Hur upplevs svårighetsgraden generellt i Mälarcupen?

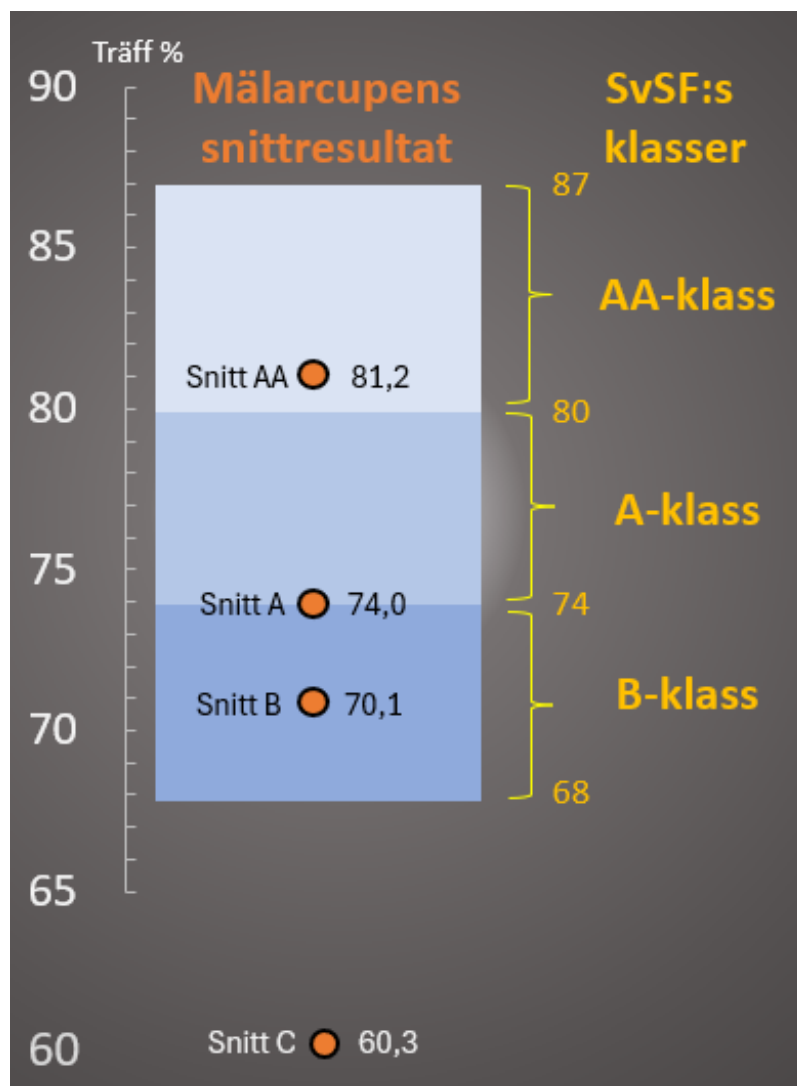
För att försöka förstå detta bättre kan man börja med att se på var snittresultaten från säsongens 16 tävlingar ligger, per klass.

Klass	klassgräns	Snittresultat
AA	>=80	81,2
A	>=74	74,0
B	>=68	70,1
C	<68	60,3

För AA och A-klassen ligger snittresultaten i Mälarcupen ganska nära de undre klassgränserna. Det leder till antagandet att skyttarna kan åka upp och ned i klasserna under säsongen en del, trots den inbyggda trögheten i klassningen.

Särskilt gäller det för A-klassen, som ligger precis på den undre klassgränsen, mot B. Man kan gissa att A-klassen upplever svårighetsgraden i Mälarcupen som något hög, och att det inte är ovanligt att A-skyttar åker ned i B-klass ibland.

Man ser att skillnaden i snittresultat skiljer sig åt minst mellan A och B-klass, och mest mellan B och C-klass. Snittet för A-klassen i Mälarcupen ligger mycket lågt, precis på gränsen till B. Även i AA-klassen ligger snittet lågt och nära A. Snittet för C som inte har någon undre gräns eller teoretiskt snitt, ligger 8 duvor från klassgränsen till B, vilket är ganska långt under den gränsen.

3 Hur upplevs svårighetsgraden av C-klassen?

Hur upplever då C-skyttarna svårighetsgraden i Mälarcupens tävlingar?

Det är förstås svårt att svara på, för det är en mycket heterogen grupp som är mycket blandad i sin sammansättning. Den består av allt från förstagångstävlande till rutinerade tävlingsskyttar på väg upp i B-klass.

C-klassen har antagligen den största omsättningen på deltagande skyttar av alla klasserna. För att behålla så många som möjligt av de nya skyttarna så är det viktigt att Mälarcupens tävlingar är roliga och inte så pass hopplöst svåra att man avskräcker dessa från att delta i nästa tävling.

Det sätter ju också fingret på det svåra dilemma som Mälarcupens banläggare har. Nämligen att balansera tävlingarnas svårighetsgrad så att i stort sätt alla tycker det är så roligt att de kommer till nästa tävling, oavsett vilken klass de skjuter i.

3.1 Vilka är det som ingår i den gruppen?

För att förstå C-klassen behöver man nog hitta ett angreppssätt som inte klumpar ihop denna stora deltagargrupp till en enda, likartad grupp.

Hela denna grupp består säkert av skyttar i ett stort åldersspann, och då har de också helt olika erfarenheter bakom sig. De har nog mycket olika ekonomiska förutsättningar, livssituationer mm, samt tävlingserfarenheter.

Det är det sistnämnda vi ska försöka använda som en bas för att bättre förstå hur Mälarcupens C-klass kan uppleva svårighetsgraderna på tävlingarna.

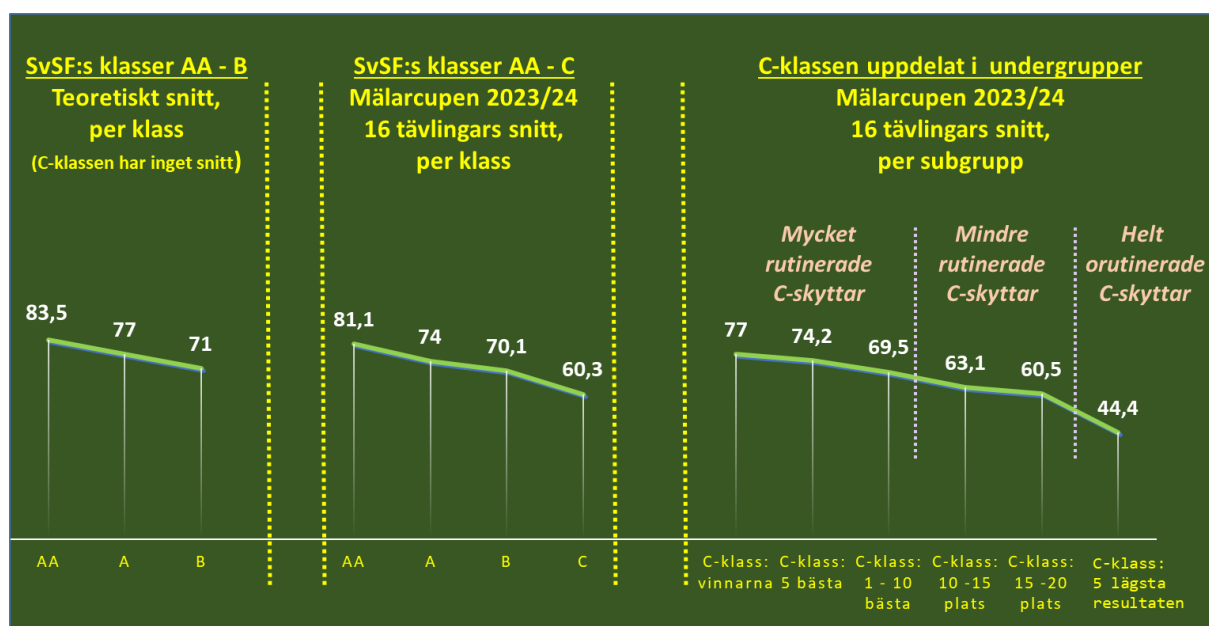
En ansats till att förstå C-klassen bättre kan vara att göra några antaganden och dela upp den i undergrupper, efter tävlingserfarenhet.

Sedan kan en ytterligare uppdelning göras inom dessa undergrupper, utifrån hur de har presterat i Mälarcupen resultatmässigt. Denna ytterligare uppdelning av undergrupperna kallas här subgrupper.

3.2 En uppdelning av C-klassen i under- och subgrupper

Vi kan börja med att försöka att dela upp C-klassens skyttar efter hur rutinerade de är i tävlandet.

Om man utgår från att skytteresultaten speglar tävlingserfarenheterna så kan man dela in dem i tre undergrupper bestående av Mycket rutinerade, Mindre rutinerade och Helt orutinerade skyttar.

Man kan se att C-klassens vinnare i snitt har samma resultat som A-klassens teoretiska snitt. De 5 bästa i C-klassen har ett bättre snitt än A-klassen i Mälarcupen, och de 10 bästa skyttarnas snitt i C-klassen ligger över SvSF:s gräns till B-klassen. Det är förstås inte samma skyttar som presterar dessa resultat, tävling efter tävling. Men det ger en intressant bild av C-klassens toppskikt, och man förstår tydligare att C-klassen totalt sett är mycket mer diversifierad än när man bara betraktar hela C-klassens genomsnitt.

Dessa undergrupper och deras indelning i subgrupper kan se ut så här.

3.2.1 Mycket rutinerade C-skyttar

Här finns skyttar som gissningsvis har deltagit i fler än 10 tävlingar under årens lopp. En del av dessa är på väg upp i B-klassen. Här finns kanske även en del ”retur-bockar”, dvs äldre och tidigare framgångsrika skyttar där åldern till viss del har tagit ut sin rätt, men som fortfarande älskar sporten.

Alla dessa tillhör toppskiktet i C-klassen, och en del har faktiskt skjutit riktigt höga resultat under förra säsongen.

Subgrupperna består av

- **Vinnarna** i C-klassen från varje tävling, vilka har ett snitt på 77,0 träff.
- **De 5 bästa** i C-klassen från varje tävling har ett snitt på 74,2 träff.
- **De 10 bästa** i C-klassen. Det sammanlagda snittet av de 10 bästa skyttarna per tävling ligger i C-klassen på 69,5 träff, vilket är precis över gränsen upp till B-klass. Det är naturligtvis olika individer som presterar dessa snittresultat. Att dessa inte är högre klassade kan bero på att de är ojämna i sitt skytte och inte presterar varje gång, eller så blir de faktiskt uppklassade med tiden. För om samma skytt åstadkommer sådana resultat ett antal gånger, så måste ju denne bli uppklassad till slut.

3.2.2 *Mindre rutinerade C-skyttar*

Här kan det finnas skyttar som har deltagit i ett antal tävlingar, men inte hunnit skaffa sig rutin eller höga resultat. Kanske är de redan, eller på väg, att bli riktigt bitna av sportens tjusning. Dessa kan redan ha tagit sig över de värsta och största trösklarna i sporten. Troligen träningskjuter de en del och har investerat i fullgod utrustning för sportingskytte, som ett eget och riktigt tävlingsgevär, skjutväst mm utrustning. Denna grupp bör nog vårdas väl för framtidens skull, för de kan snabbt bli bättre skyttar och bli trogna tävlingsdeltagare framöver.

För att förstå dessa bättre, så görs en subgruppsindelning enligt följande.

- **De mellan 10:e och 15:e plats.** Det sammanlagda snittet av skyttarna som placerat sig på mellan 10:e och 15:e plats, har ett snitt på 63,1 träff. Det kan betyda att det tar tid innan de kan komma upp i B-klassen, men att det nog kan ske för flera av dem om de fortsätter att tävla.
- **De mellan 15:e och 20:e plats.** Motsvarande skyttar som placerat sig på mellan 15:e och 20:e plats, har ett snitt på 60,5 träff. Det är alltså mycket nära det totala snittet i C-klassen som ligger på 60,3.

3.2.3 *Helt orutinerade skyttar*

Det är en grupp som kan ha ambitionen att prova på tävlandet någon säsong eller bara några gånger, men alla har bemödat sig skaffa skyttekortet och har betalat SvSF-licensen.

En del av dessa kanske kan beskrivas som oskrivna kort, för det är inte helt säkert vart dessa tar vägen på sikt. En del stannar inom sportingen, andra tar sig vidare till något annat intresse. De har kanske inte heller ännu bestämt sig för att investera i en egen tävlingsutrustning, utan drar sig fram med lånad eller mer jaktanpassad utrustning.

Kanske har de blivit övertalade av någon i sin närhet att ”testa sina vingar” i tävlings-sammanhang. Tycker dessa nyblivna tävlingsskyttar att Mälarcupen är rolig så kommer de kanske senare ingå i kategorin ”Mindre rutinerade skyttar”.

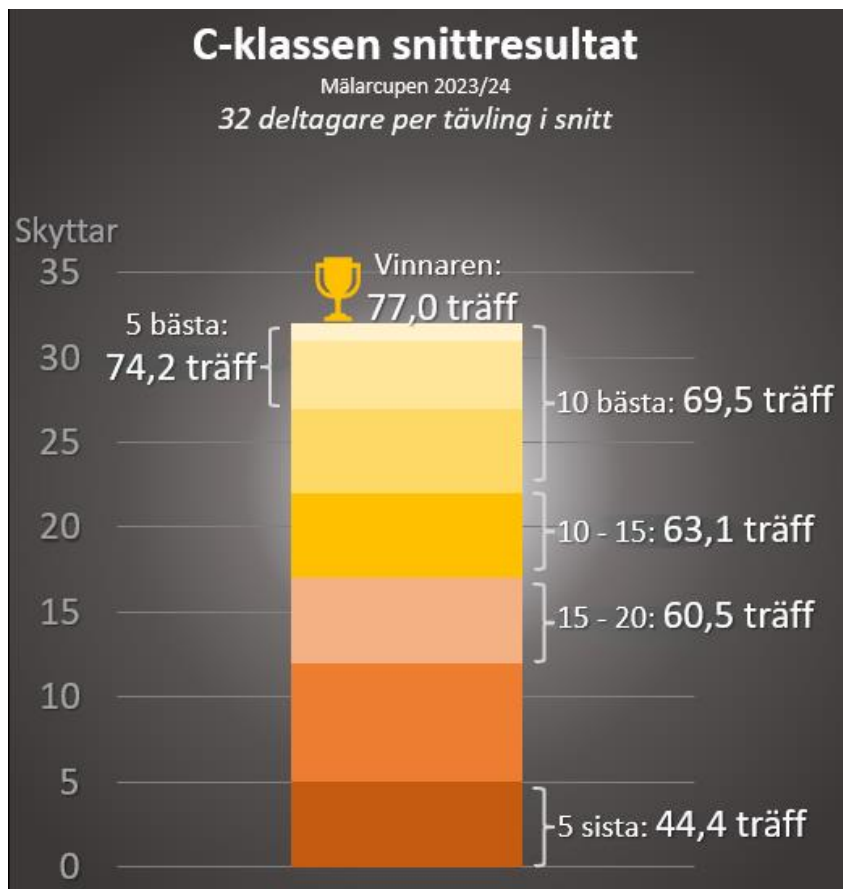
Skräms dessa bort tidigt, så förloras troligen mycket av rekryteringen till sporten på sikt!

Subgruppen, de helt orutinerade skyttar, exemplifieras av:

- **de 5 med de lägsta resultaten,** Det man kan ana är att dessa skyttar har ett resultat lägre än C-klassens snittresultat.

Gör man den analysen, så får man fram att dessa skyttar **har ett snitt på 44,4 träff**. I denna subgrupp finns **bara licensierade C-skyttar** med. Alla de olicensierade Prova-På-skyttarna ligger utanför denna kategori.

3.3 Några slutsatser om C-klassen:

C-klassen har 32 deltagare i snitt på Mälarcupens tävlingar. De 5 bästa i klassen skjuter då A-klassresultat, men de 5 sista skjuter inte träff på ens hälften av duvorna.

Det är den klass som är mest blandad, sett ur skjutskicklighet.

- De fem bästa skjuter som A-klassen.
- De tio bästa skjuter som B-klassen.
- De fem sista skjuter bara 44 träff

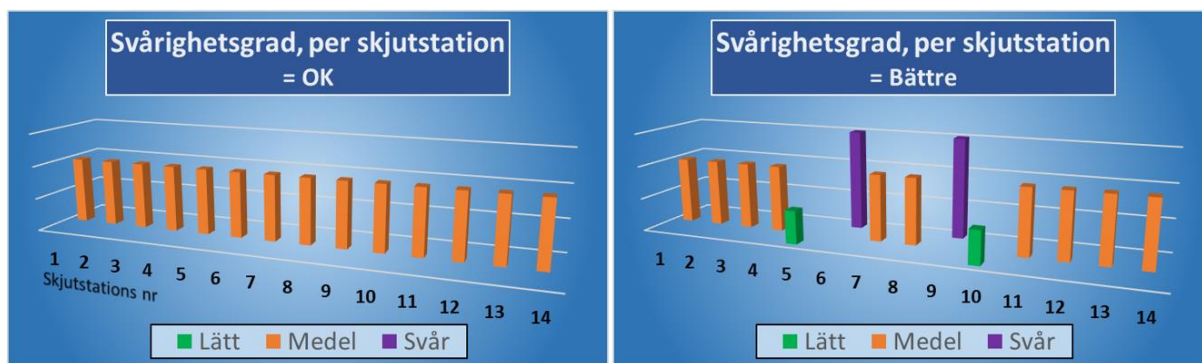
En slutsats man möjligen då kan dra är att de som **Mälarcupen gärna vill attrahera troligen tycker att tävlingarna är svåra**, och att de kanske **inte träffar ens hälften av duvorna**.

Detta visar återigen hur svårt det är att balansera svårighetsgraden i tävlingarna, så de passar alla. Kanske kunde **ett par stationer gjorts lättare och några stationer lite svårare**, och lagts in genomgående så i alla tävlingarna under förra säsongen.

Då kanske dessa nya skyttar fått 50% träff eller mer, utan att det egentligen påverkat tävlingarna i övrigt nämnvärt. AA-skyttarna hade troligen fyllt sådana lätta stationer, oavsett om dessa hade en medelhög svårighetsgrad eller en lätt. Detta i stället för att ha en mera jämn svårighetsgrad på varje station.

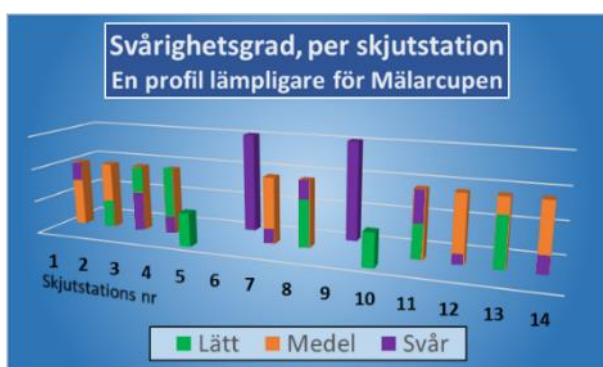
Har man t ex två varv med sju stationer på tävlingen, kan 1 station göras lättare och 1 svårare per varv. På en 100 straight kan man lägga 2 av varje sort.

På de kvarvarande stationerna bör man kanske också fundera på att göra så att de båda duvorna i de dubbléerna inte lika svåra. Den ena duvan kan då göras så mycket lättare än den andra, så att de flesta skyttar kan få med sig några träff.

Det kan möjligen bli bättre och bli roligare om banläggaren avsiktligt gör några stationer tydligt lättare, och att några stationer görs motsvarande svårare på tävlingen. Det behöver inte påverka snittresultatet på tävlingen, men de nya skyttarna får ett bättre resultat att ta med sig hem. De andra, de kvarvarande stationerna kan antagligen med fördel ha olika svårighetsgrad mellan den första och andra duvan i dubbléerna.

Ett sätt som ju ofta används av de internationella banläggarna, är att göra den andra duvan vassare med avsikten att pröva de duktiga skyttarnas förmåga t ex med avseende på "Gun Management/Control". Skulle den första duvan då bommas då finns möjligheten att även skjuta det andra skottet på förstaduvan, vilket kan hjälpa upp den mindre erfarne skyttens resultat på stationen. Naturligtvis behöver man inte lägga upp alla medelsvåra stationer på det viset, men det är ett av alla sätt att skapa variation i svårighetsgraden på tävlingen.

Genom att avsiktligt kombinera dubbléerna med en något lättare duva med en något svårare duva kan även de medelsvåra stationerna göras intressantare för de mindre vana skyttarna. Det är inte omöjligt att även vana skyttar kan uppleva det skyttet som mer varierat och spännande, för då kan kanske banläggaren lägga in några fler utmanande duvor utan att snittet på tävlingen försämras.

I del 2 avsnitt 2 **Tips till banläggningen i Mälarcupen** under kapitel 3.2 så diskuteras de "lätta" och de "svåra" duvorna, och det som inverkar på duvornas svårighetsgrad för skytten.

Helt kortfattat kan man säga att raka, ganska snabba duvor på normala "skeet- eller trap-avstånd" ofta är lättare än långsamma duvor som tappar fart och linje. Detta gäller mestadels, även om de långsammare duvor skulle vara ganska nära skytten.

4 Hur upplevs svårighetsgraden av tävlingsskyttarna - AA/A/B-klass

Ett annat sätt att se på Mälarcupen är att lägga ihop AA, A och B-klassen och anse dem vara utpräglade tävlingsskyttar.

Denna grupp är sannolikt den som är mest tävlingsinriktade och prestationsorienterade. De följer sina egna och sina medtävlades resultat noggrant och diskuterar de olika tävlingarnas svårighetsgrader konstant. De tränar ofta, och har en väl avpassad och utprovad tävlingsutrustning.

De kan ses som basen av tävlingsdeltagarna. De kan också betraktas som en trofast och trogen kundgrupp, då de i hög grad deltar i många av mälarcupens alla tävlingar. Dessa står tillsammans för 62 % av intäkterna till de arrangerande klubbarna.

4.1 Vilka är det som ingår i den gruppen?

Verkligheten idag är att det är mest medelålders och äldre herrar med skytte som hobby och fritidssysselsättning som deltar i tävlingarna. De står därmed för majoriteten av klubbarnas tävlingsintäkter.

Dessa skyttar har ofta relativt goda ekonomiska förutsättningar för att ägna sig åt sitt skytte, och de har ofta redan stabiliserat sig i sitt yrkes- och familjeliv. Det gör att det finns hyggligt med tid och pengar att ägna sig åt sportingskyttet på tävlingsnivå. Tävlingskyttet är annars ganska krävande, både tidsmässigt och monetärt för det inkluderar en hel del träningskytte, resor och annat.

Ekonomi är ingen obetydlig faktor som det ser ut i dagens läge, med prisökningar på allt. Det har många skytteklubbar fått erfara, och under de senaste åren har antalet skjutna lerduveserier minskat drastiskt där. Ekonomi och kostnaderna som är förknippade med skyttet är också ett påtagligt hinder för att få in nya skyttar eller att behålla dem i sporten.

Medelålders och äldre herrar med skytte som hobby står för majoriteten av tävlingsintäkterna än så länge, trots alla ansträngning från klubbar och förbund som görs runt om i världen.

Från Mälarcupen och förbundet kommer det framöver göras stora ansträngningar för att attrahera unga skyttar och många fler damer, men hittills har denna nyrekrytering gått ganska trögt. Det är ingen unik situation för Mälarcupen eller svenskt lerduveskytte i allmänhet. Detta gäller i hela västvärlden som t ex USA, UK, EU och Asia Pacific. På NSCA US Open 2023 var 63 % av alla deltagare, äldre skyttar.

4.2 Den upplevda svårighetsgraden för Tävlingskyttarna

För att ta reda på det faktabaserat, så kan man försöka att analysera förra säsongens Mälarcupstävlingar utifrån denna grupps snittresultat per tävling.

Text kan man utgå ifrån respektive klass teoretiska snitt och benämna avvikelserna i de skjutna snittresultaten som olika grader av lätta och svåra tävlingar. Ju större avvikelse, desto lättare eller svårare kan en tävling anses vara.

	ultra lätt	extremt lätt	mkt lätt	lätt	ngt lätt	teoretisk klassnitt	ngt svår	svår	mkt svår	extremt svår	ultra svår
AA-klass träff%	93	91	89	87	85	83,5	81	79	77	75	73
A-klass träff%	87	85	83	81	79	77	75	73	71	69	67
B-klass träff%	81	79	77	75	73	71	69	67	65	63	61

Om man utgår från AA-klassen, A-klassen och B-klassen, och utifrån deras respektive klassgränser gör en indelning i svårighetsgrader kan man få ovanstående tabell.

Sedan kan man lägga in de skjutna tävlingarnas snittresultat per klass, från säsongen 2023/24. Då får man få denna tabell:

	ultra lätt	extremt lätt	mkt lätt	lätt	ngt lätt	teoretisk klassnitt	ngt svår	svår	mkt svår	extremt svår	ultra svår	Off limit svår	Antal tävl.
AA-klass träff%	93	91	89	87	85	83,5	81	79	77	75	73		
AA (antal tävl.)				1	5	4	2	2			2		16
A-klass träff%	87	85	83	81	79	77	75	73	71	69	67		
A (antal tävl.)				2	3	1	5	2		1	1	1	16
B-klass träff%	81	79	77	75	73	71	69	67	65	63	61		
B (antal tävl.)		1	1	3	3	2	3	1			1	1	16

Tabellen visar antal tävlingar under säsongen 23/24 och hur de fördelar sig utefter en uppskattad svårighetsgrad, baserat på avvikelsen från resp. klass teoretiska snitt.

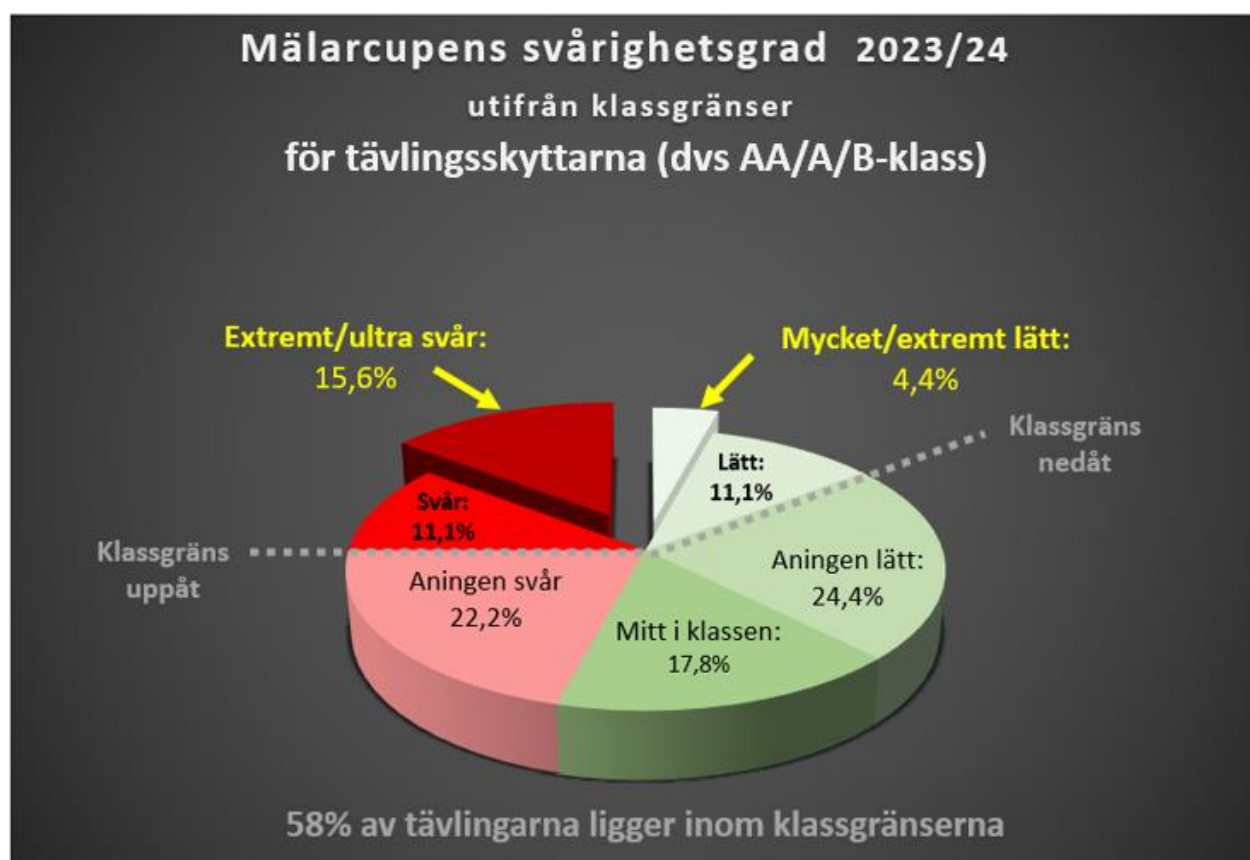

Gör man antagandet att deltagarna i varje klass (i AA, A, B) upplever avvikelserna från klassens snittvärde på samma sätt, och lägger ihop summan per nivå av svårighetsgrad i tabellen ovan, så får man följande tabell.

	ultra lätt	extremt lätt	mkt lätt	lätt	ngt lätt	teoretisk klassnitt	ngt svår	svår	mkt svår	extremt svår	ultra svår	Off limit svår
16 tävlingars snittresultat i AA, A och B-klass, per svårighetsgrad		1	1	6	11	7	10	5		1	4	2

Summan av snittresultaten per klass, efter att de inplacerats i en svårighetsgradsskala. Det är summan av de 15 deltävlingarna och finalen. När man lägger ihop de olika svåra nivåerna finner man klasserna hoppar över "mycket svår" och nästan "extremt svår", så snittresultaten hamnar direkt till "ultra svår" och "off limit svår".

Därefter kan man göra följande grafisk framställning:

Det har varit fler mycket svåra tävlingar än mycket lätta i Mälarcupen under säsongen 2023/24, enligt denna analys. Det finns nog ett antal skyttar som kan hålla med om denna slutsats, men då baserat på sina egna och mera subjektiva upplevelser.

I ungefär 60% procent av tävlingarna så ligger svårighetsgraden inom respektive klassgränser. Det är en ganska likartad spridning mellan mitten i klassen och de tävlingar som kan anses vara aningen lätta och aningen svåra inne i klassen.

Utanför klassgränserna kan 25% sägas vara svåra, varav 16% var väldigt svåra. På samma sätt kan 15% anses vara lätta, varav 4% vara mycket eller extrem lätta. Det är nog så att några tävlingar i Mälarcupen kan ha uppfattats som onödigt svåra av skyttarna, oavsett viken klass de tillhör.

Men det är inte alls säkert att Mälarcupens banläggare haft för avsikt att lägga mycket svåra tävlingar.

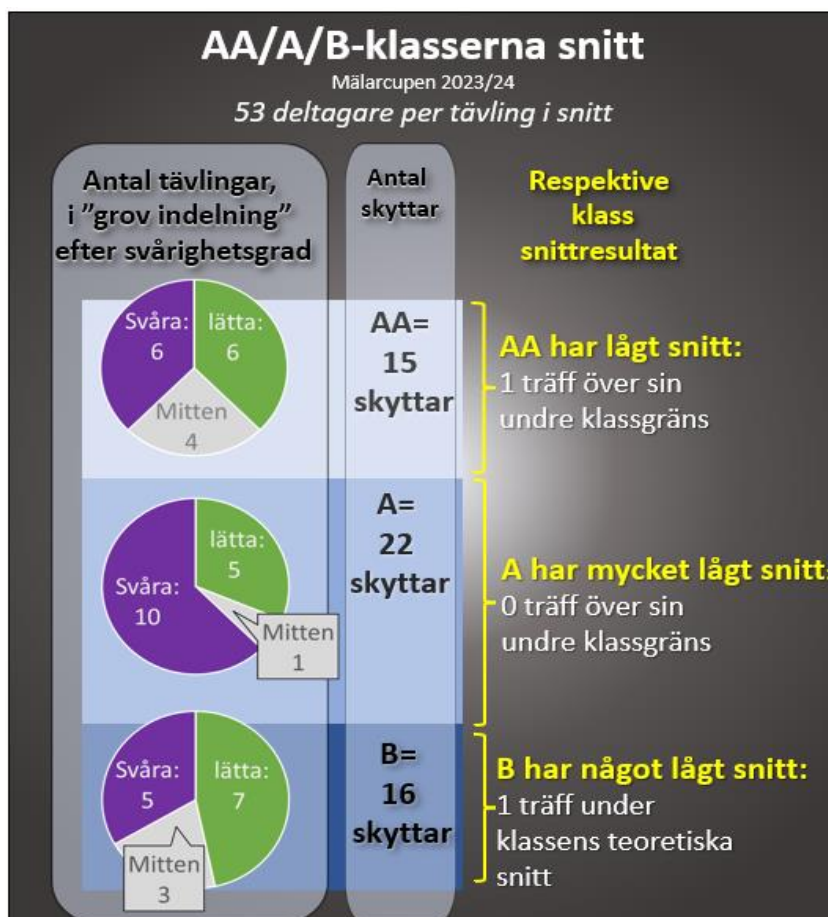

Tävlingens svårighetsgrad byggs upp av två huvudsakliga delar. Avsiktligt inlagda komponenter och summan av oavsiktliga faktorer. Väder och vind kan ha ett avgörande inflytande på de oavsiktliga faktorerna, men det finns annat som kan inverka.

En grundlig genomgång av de faktorer som kan påverka en tävlings svårighetsgrad oavsiktligt görs i del 3 av denna skriftserie.

4.3 Några slutsatser om gruppen AA/A/B-klass:

- Det är grupp som är mycket tävlings- och resultatorienterad.
- Många är återkommande och trogna deltagare i Mälarcupen.
- Skyttarna skjuter lågt i klasserna generellt. Det kan resultera i nedgradering av skyttarna på sikt.

Gruppen AA/A/B-klassen har sammantaget ca 53 startande skyttar i genomsnitt på en Mälarcupstävling. Förenklar man svårighetsgraden till bara tre nivåer, så ser det ut som att klasserna upplever svårighetsgraden på tävlingarna något olika, och då särskilt av A-klassen.

Trots att de alla är tävlingsorienterade skyttar, synes de uppfatta tävlingarnas svårighetsgrad lite olika. Gör man en "förenklad och grov indelning" av tävlingarna svårighetsgrad i tre nivåer dvs Lätta, Svåra och de i Mitten, så ser man att det nog finns några mindre skillnader i uppfattningen av svårighetsgraden mellan klasserna.

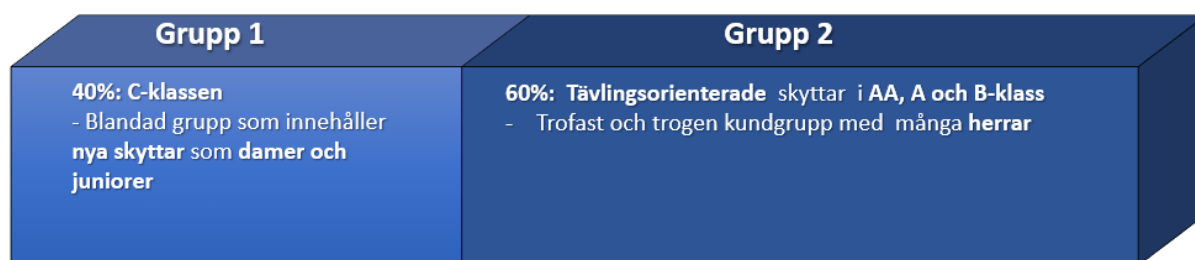
- Tävlingarnas svårighetsgrad synes vara bäst avpassade till AA-klassen, trots lågt snitt i klassen.
- A-klassen har mycket lågt snitt, och synes uppleva tävlingarna som svåra och/eller obalanserade.
- B-klassen verkar "ha det bäst", sett utifrån det skjutna snittet i klassen och tävlingarnas svårighetsgrad. Kan det bero på att en del tidigare A-skyttar redan hamnat där?

5 Sammanfattning av Mälarcupens uppfattade svårighetsgrad

Det går att dela upp tävlingsdeltagarna i Mälarcupen på flera andra sätt, än det som gjorts i detta dokument. Ett sätt är bara dela in deltagarna efter klasserna, vilket man ändå kan säga att denna analys i viss utsträckning har gjort och belyst. Ett annat sätt skulle kunna vara att lägga ihop C och B-klassen till en grupp, vilket då skulle motsvara ca 60 % av deltagarna i Mälarcupen. Då skulle AA och A-klassen vara en ännu mer tävlingsorienterad grupp av skyttar.

Bedömningen är dock att någon mer väsentlig information inte skulle tillföras läsaren, med de andra segmenteringarna. Detta, eftersom tillgängligt grunddata i huvudsak ändå ligger klassvis.

Därför görs sammanfattningen uppdelat i de två grupper, som tidigare diskuterats i detta dokument.

Grupp 1, C-klassen

Gruppen består av skyttar i olika åldrar med mycket olika stor tävlingserfaren och deras skjutskicklighet är på mycket olika nivå.

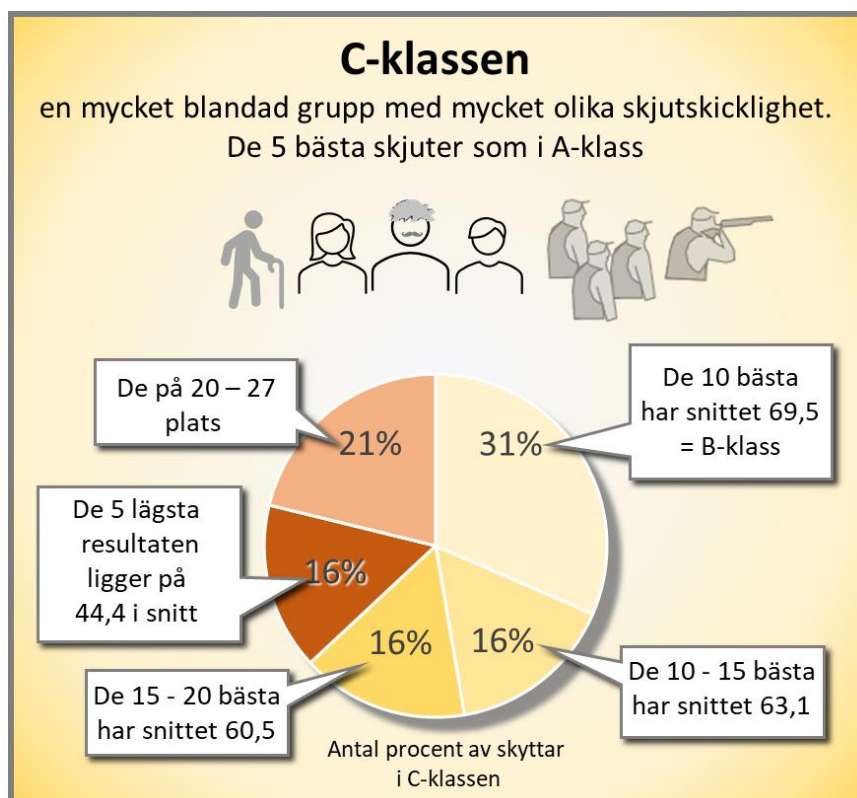
De fem bästa i klassen skjuter resultat som i A-klassen. De 10 bästa skjuter resultat som i B-klassen, och de står för en tredjedel av alla skyttar i C-klassen. En sjättedel av klassens skyttar skjuter under 45% träff.

Grupp 2, Tävlingskyttarna

Gruppen består av skyttarna i AA, A och B-klassen. Deras tävlingserfaren och deras skjutskicklighet är visserligen på lite olika nivå, men alla är tävlingsorienterade i hög grad. A-klassen står för den största delen av skyttarna med över 40% och AA och B-klassen som står för resten av deltagarna, är båda ungefär lika stora.

5.1 Skyttarna i Mälarcupen kan delas i två stora grupper.

Grupp 1

C:a 40% av Mälarcupens deltagare består av skyttar i C-klassen.

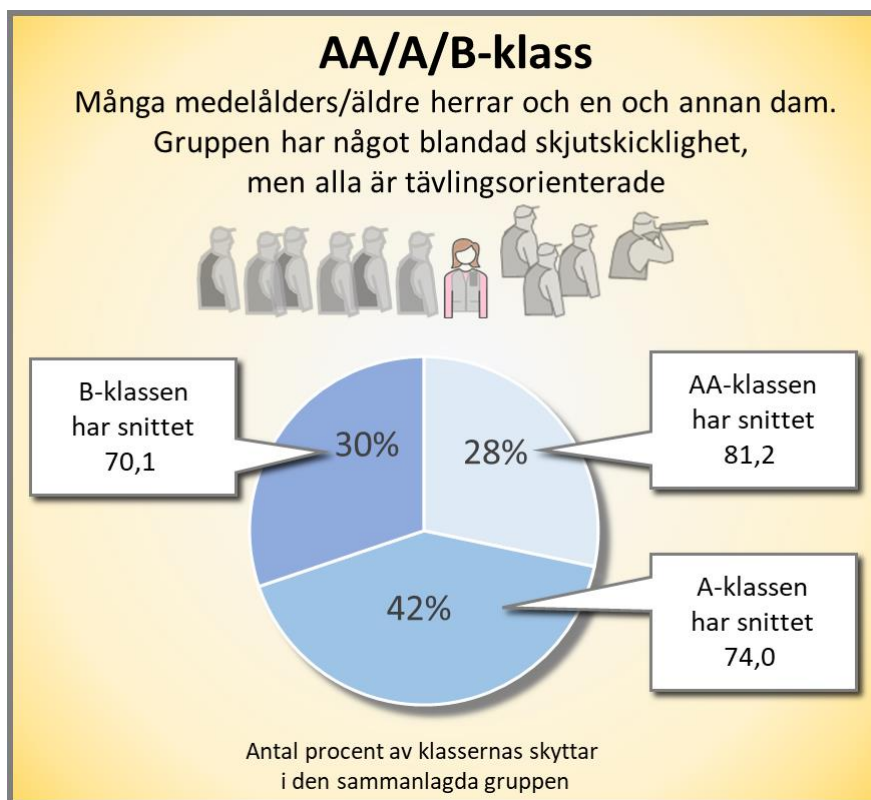
De består av många olika typer av skyttar och de har olika lång erfarenhet av tävlingsskytte. Många verkar skjuta ganska sporadisk med ojämna eller låga resultat som följd. Här finns också till stor del de grupper som Mälarcupen, skytteklubbarna och förbund vill värna om, nämligen nya skyttar som juniorer och damer. Gruppen är totalt sett stor men de enskilda skyttarna kan vara lättflyktiga deltagare, särskilt de nya skyttarna.

C-skyttarnas syn på svårighetsgraden i tävlingarna:

Delar av C-klassen kan nog önska sig **några fler lätta duvor per tävling**. Det kan göras på flera sätt.

- Dels genom att ha olika svårighetsgrad på duvorna i dubbléerna, där den ena duvan är lättare och den andra är svårare. Dels genom att ha några lättare stationer per tävling.
- För att inte förrycka klassindelningen skulle då **några stationers kunna göras svårare** i motsvarande grad.
- Det är fullt möjligt att det sammantaget skulle kunna göra tävlingarna ännu mer **varierade och uppskattade, av alla skyttar**.

Grupp 2

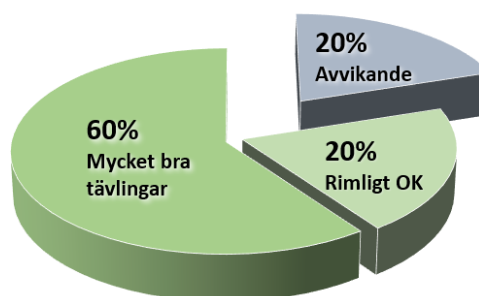
C:a 60% av Mälarcupens deltagare består av mer utpräglade tävlingsorienterade skyttar

De återfinns i klasserna AA,A och B. De återkommer regelbundet och deltar ofta i Mälarcupen, och är tydligt tävlingsinriktade och prestationsorienterade. De kan betraktas som en trofast och trogen kundgrupp, och är en viktig intäktskälla för Mälarcupens arrangörer.

Tävlingsskyttar syn på svårighetsgraden i tävlingarna:

En sammanfattning av Mälarcupens tävlingar, med avseende på svårighetsgraden för kategorin Tävlingskyttar, skulle kunna vara att:

- **60% av är mycket bra** och välbalanserade. De ligger inom klassgränserna.
- **20%** avviker något och ligger utanför klassgränserna, men kan nog ses som **rimligt nöjaktiga**.
- **20% avviker tydligt**, och tyngdpunkten ligger på **mycket svåra tävlingar**.

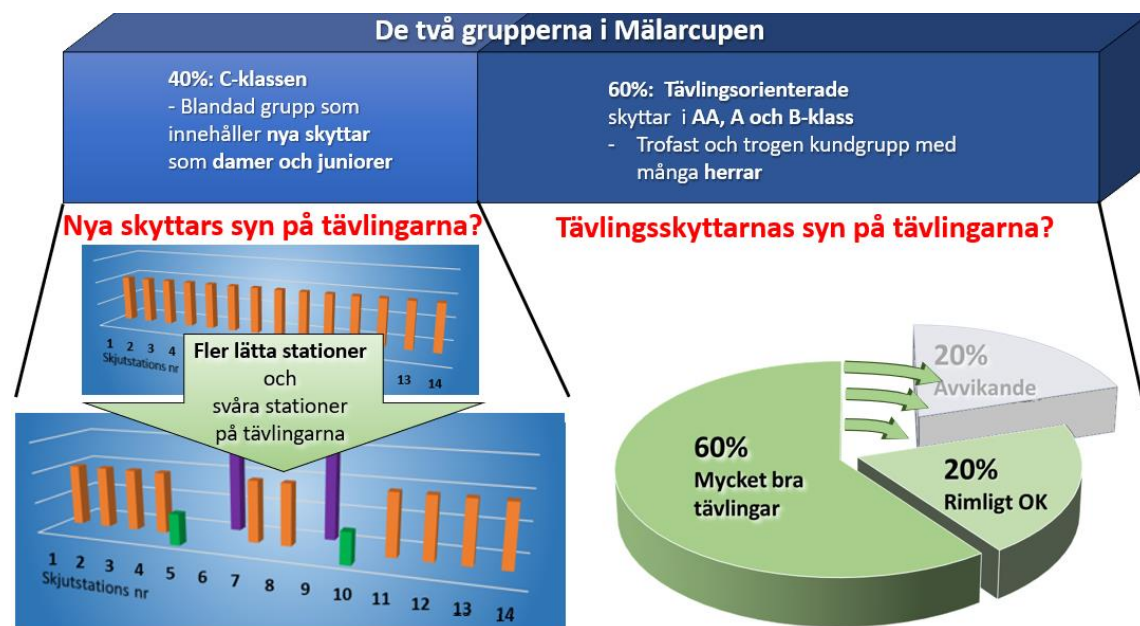

5.2 Möjliga slutsatser av tävlingarna svårighetsgrad i Mälarcupen

Efter bästa förmåga görs här en sammanfattning av hur dessa grupper kan uppfatta svårighetsgraden i Mälarcupens tävlingar.

Det är mycket möjligt att de nya skyttarna skulle tycka att det vore roligt med ett par lätta stationer på tävlingarna, och att tävlingsskyttarna skulle kunna uppskatta att färre tävlingar var tydligt avvikande i svårighetsgraden på Mälarcupen.

Det är fullt möjligt att både C-skyttarna och tävlingsskyttarna i AA/A/B-klasserna kan uppskatta mera diversifierade stationer ur svårighetsynpunkt på tävlingarna. Det skulle kunna göras genom att ha fler duvor som är lättare, samtidigt som att fler duvor då görs svårare, vilket totalt kan medföra en större variation på duvorna. Detta kan nog åstadkommas utan att tävlingarnas genomsnittliga svårighetsgrad förändras.

Ett sätt kan vara att diversifiera de olika stationerna på tävlingarna, genom att avsiktlig göra några av dubbléerna lättare och några lite svårare. De kvarvarande stationerna kan dessutom gärna ha olika svårighetsgrad mellan den första och andra duvan i dubbléerna. Avsikten med allt detta är bara att öka variationen på stationerna. Fortfarande avses då den genomsnittliga svårighetsgraden som inplaneras på tävlingarna, behållas.

Slutligen kan det sammantaget sägas att tävlingarna i Mälarcupen under säsongen 2023/24 verkar ha varit av god kvalitet och innehåft lämplig svårighetsgrader i mångt mycket. Strävan efter att åstadkomma en ännu bättre tävling än den senaste, bör dock alltid finnas hos varje banläggare och arrangerande klubb!

Nedtecknat för Mälarcupen, av Bertil Ekberg

Stockholm, december 2024